

יעשה כושפט ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים
 צדיקים בתוך העיר ונשיאתי לכל המקום בעבורם
 ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני
 ואנכי עפר ואפר אולי יזכרון חמשים הצדיקים חמשה
 התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית
 אם אמצא שם ארבעים וחמשה ויספ עוד לדבר אליו
 ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה
 בעבור הארבעים ויאמר אל נא יחר לאדני ואברהם
 אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם
 אמצא שם שלשים ויאמר הנה נא הואלתי לדבר
 אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית
 בעבור העשרים ויאמר אל נא יחר לאדני ואברהם
 הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית
 בעבור העשרה וילך יהוה כאשר נלה לדבר אל
 אברהם ואברהם שב למקומו ויבאו שני המלאכים
 סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם
 לקראתם וישתחו אפים ארצה ויאמר הנה נא אדני
 סורוצא אל בית עבדכם וליען ורחצו רגליכם והשכמתם
 והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נתיב ויפצר
 גם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משה
 ומוצות אפה ויאכלו טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם
 גסבו על הבית מעער ועד זקן כל העם מקשה ויקראו
 אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה
 הוציאם אלינו ועדעה אתם וינא אלהם לוט הפתחה
 והדלת סגר אחריו ויאמר אל נא אחי תרעו הנה נא
 לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתה
 אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל
 תעשו דבר כי על כן באו בעל קרתי ויאמרו גש הנאה
 ויאמרו האחד נא לצור וישפט שפוט עתה ברע לך מהם

ויבצרו באיש בלוט מאוד ויצעו לשבר הדלת וישלחו
האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת
הדלת סגרו ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסגורים
מקטן ועד גדול וילאו למוצא הפתח ויאמרו האנשים
אל לוט עד מי כך פה חתן ובניך ובנהיך וכל אשר לך
בעיר הוצא מן המקום כי משוחזים אנחנו את המקום
הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשוחזת
ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותי ויאמר קומו צאו
מן המקום הזה כי משוחזית יהוה את העיר והי כמצחק
בעיני חתניו וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים בלוט
לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותי הנמצאות פן
תספה בעון העיר ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו
וביד אשתו וביד שתי בנותי בחזמלת יהוה עליו ויצאהו
וינחהו מחוץ לעיר והי כהוציאם אתם החוצה ויאמר
המלט על צפשך אל תביט אחריך ואל תעמד בנכח
הכנר ההרה המלט פן תספה ויאמר לוט אלהם אל
גא ארני הנה גא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך
אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל
להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי הנה גא העיר
הזאת קרבה לנוס שמה והוא מצער אמלטה גא שמה
הלא מצער הוא ותחזי נפשי ויאמר אליו הנה גא ארני
פניך גם לדבר הזה כבבתי הפכי את העיר אשר דברת
מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך
שמה על כן קרא שם העיר צוער השמש יצא על הארץ
וכלוט בא צערה ויהוה המטייר על סדם ועל עמרה גפרית
ואש מאת יהוה מן השמים ויהפך את הערים האל
ואת כל הכנר ואת כל ייבוי הערים וצמוח האדמה
ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח וישכם אברהם
בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה וישקם
על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הכנר וירא והנה
עלה קיטר הארץ כקיטר הכנשך והי בשוחת אלהים את